UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

19 päivänä toukokuuta 2011 *

Asiassa C-376/09,

jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 22.9.2009,

Euroopan komissio, asiamiehinään A. Alcover San Pedro ja E. Depasquale, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Maltan tasavalta, asiamiehinään S. Camilleri ja A. Buhagiar,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit A. Rosas, U. Lõhmus (esittelevä tuomari), A. Ó Caoimh ja P. Lindh,

julkisasiamies: J. Mazák,
kirjaaja: A. Calot Escobar,

kuultuaan julkisasiamiehen 28.10.2010 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan komissio vaatii kanteellaan unionin tuomioistuinta toteamaan, että Maltan tasavalta ei ole noudattanut otsonikerrosta heikentävistä aineista 29.6.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2037/2000 (EYVL L 244, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 3.3.2004 tehdyllä komission päätöksellä 2004/232/EY (EUVL L 71, s. 28; jäljempänä asetus N:o 2037/2000), 4 artiklan 4 kohdan v alakohdan ja 16 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole poistanut käytöstä haloneja sisältäviä muihin kuin kriittisiin käyttötarkoituksiin käytettäviä palontorjuntalaitteistoja ja sammuttimia aluksissa ja koska se ei ole ottanut näitä haloneja talteen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus N:o 2037/2000

2 Asetuksen N:o 2037/2000 tarkoituksena on panna täytäntöön kansainväliset sitoumukset, jotka johtuvat 22.3.1985 allekirjoitetusta otsonikerroksen suojelua koskevasta Wienin yleissopimuksesta ja otsonikerrosta heikentäviä aineita koskevasta Montrealin pöytäkirjasta, jotka hyväksyttiin Euroopan talousyhteisön puolesta 14.10.1988 tehdyllä neuvoston päätöksellä 88/540/ETY (EYVL L 297, s. 8).

3 Kyseisen asetuksen 1 artiklan mukaan asetusta sovelletaan muun muassa halonien käyttöön.

4 Saman asetuksen 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetään, että ”jollei 4 ja 5 kohdasta muuta johdu, kielletään seuraavien valvottavien aineiden markkinoille saattaminen ja käyttö: – – halonit – –”.

5 Kyseisen asetuksen 4 artiklan 4 kohdan v alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Liitteessä VII lueteltuja käyttötarkoituksia lukuun ottamatta haloneja sisältävät [palontorjuntalaitteistot] ja sammuttimet poistetaan käytöstä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003, ja halonit otetaan talteen 16 artiklan mukaisesti.”

6 Asetuksen N:o 2037/2000 16 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Valvottavat aineet, joita on

– –

– palontorjuntalaitteistoissa ja sammuttimissa,

on otettava talteen hävitettäviksi osapuolten hyväksymiä teknisiä menetelmiä tai muuta ympäristön kannalta hyväksyttävää hävittämismenetelmää käyttäen tai kierrätettäviksi taikka regeneroitaviksi kyseisten laitteiden huolto- ja kunnossapitotoimenpiteiden aikana tai ennen kyseisten laitteiden purkua ja käytöstä poistamista.”

7 Saman asetuksen 20 artiklan 3 kohdan mukaan ”jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava tutkimukset, joita komissio pitää tämän asetuksen mukaan tarpeellisina. Jäsenvaltioiden on myös suoritettava pistokokein maahan tuotavien valvottavien aineiden tarkastuksia ja annettava tieto näitä tarkastuksia koskevasta aikataulusta ja niiden tuloksista komissiolle”.

8 Asetuksen N:o 2037/2000 liitteessä VII, joka koskee halonien kriittisiä käyttötarkoituksia, säädetään seuraavaa:

”Haloni-1301:n käyttö:

– –

– sotilasalalla, öljyalalla, kaasualalla ja petrokemian alalla sekä nykyisissä rahtialuksissa suojakaasuna tiloissa, joissa oleskelee ihmisiä ja joissa saattaa esiintyä tulenarkoja nesteiden ja/tai kaasujen päästöjä,

– –

Haloni-2402:n käyttö ainoastaan Tšekissä, Virossa, Kyproksessa, Latviassa, Liettuassa, Unkarissa, Maltassa, Puolassa, Sloveniassa ja Slovakiassa:

– –

– sotilasalalla, öljyalalla, kaasualalla ja petrokemian alalla sekä nykyisissä rahtialuksissa suojakaasuna tiloissa, joissa oleskelee ihmisiä ja joissa saattaa esiintyä tulenarkoja nesteiden ja/tai kaasujen päästöjä,

– –”

9 Ajallisesta soveltamisalasta on todettava, että Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyssä asiakirjassa (EUVL 2003, L 236, s. 33; jäljempänä liittymisasiakirja) ei ole määrätty Maltan tasavaltaa koskevia siirtymäsäännöksiä.

10 Liittymisasiakirjan 2 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Alkuperäisten sopimusten määräykset sekä toimielinten ja Euroopan keskuspankin ennen liittymistä antamien säädösten säännökset ja määräykset sitovat uusia jäsenvaltioita liittymispäivästä alkaen, ja niitä sovelletaan näissä valtioissa kyseisissä sopimuksissa ja tässä asiakirjassa määrätyin edellytyksin.”

Oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely

11 Komissio muistutti 11.11.2005 päivätyllä kirjeellään Maltan viranomaisia velvollisuudesta poistaa käytöstä haloneja sisältävät muihin kuin kriittisiin käyttötarkoituksiin käytettävät palontorjuntalaitteistot ja sammuttimet ja huomautti, että asetuksen N:o 2037/2000 liitteen VII nojalla halonin ainoat sallitut käyttötarkoitukset nykyisissä rahtialuksissa ovat käyttö öljysäiliöiden inertointiin tai aluksen ruumassa tai ruuman ulkopuolella tehtävään jauhojen pumppaamiseen liittyvien laitteistojen inertointiin. Komissio kehotti samalla mainittuja viranomaisia täyttämään ja palauttamaan

31.1.2006 mennessä lomakkeen, joka koski halonien käyttöä kriittisiin käyttötarkoituksiin Maltan lipun alla purjehtivissa aluksissa.

12 Koska komissio ei saanut vastausta tähän kirjeeseen, se päätteli Maltan tasavallan myöntävän, että haloneja käytetään Maltan lipun alla purjehtivissa aluksissa muihin kuin kriittisiin käyttötarkoituksiin. Komissio katsoi näin ollen, ettei Maltan tasavalta ole noudattanut asetuksen N:o 2037/2000 4 artiklan 4 kohdan v alakohdan, 16 artiklan ja 20 artiklan 3 kohdan sekä EY 10 artiklan mukaisia velvoitteitaan, ja kehotti 15.12.2006 päivätyllä virallisella huomautuksella kyseistä jäsenvaltiota esittämään huomautuksensa tältä osin.

13 Maltan viranomaiset ilmoittivat 14.5.2007 päivätyssä vastauksessaan mainittuun viralliseen huomautukseen, että 89:ssä Maltan lipun alla purjehtivassa aluksessa käytettiin edelleen haloneja sisältäviä palontorjuntalaitteistoja ja sammuttimia. Kyseiset viranomaiset kuitenkin kiistivät suppeaksi katsomansa komission omaksuman asetuksen N:o 2037/2000 liitteen VII tulkinnan oikeellisuuden ja väittivät, että kyse oli tässä liitteessä tarkoitetuista ”kriittisistä käyttötarkoituksista”.

14 Vastaus ei vakuuttanut komissiota, joten se antoi 17.10.2008 perustellun lausunnon, jossa se kehotti Maltan tasavaltaa toteuttamaan lausunnon noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa lausunnon vastaanottamisesta lukien.

15 Maltan viranomaiset vastasivat perusteltuun lausuntoon 16.7.2009 päivätyllä kirjeellä, jossa ne totesivat, että Maltan lipun alla purjehtivia aluksia, joissa haloneja käytettiin edelleen sammutusaineena, oli kaikkiaan 41. Maltan tasavalta kiisti edelleen komission omaksuman tulkinnan asetuksen N:o 2037/2000 liitteessä VII olevasta käsitteestä ”halonien kriittiset käyttötarkoitukset” oikeellisuuden mutta ilmoitti velvoittavansa

kaikki laivanvarustamot, joiden Maltan lipun alla purjehtivat alukset oli varustettu haloneja sisältävillä palontorjuntalaitteistoilla, poistamaan kyseiset alukset käytöstä 30.6.2010 mennessä.

16 Koska komissio katsoi, ettei tämä vastaus ollut tyydyttävä, se päätti nostaa nyt käsiteltävän kanteen.

Kanne

Asianosaisten lausumat

17 Komissio väittää kanteensa tueksi ensiksikin, että asetuksen N:o 2037/2000 liitteessä VII olevaa käsitettä halonin ”kriittiset käyttötarkoitukset” on tulkittava suppeasti, koska nämä käyttötarkoitukset merkitsevät poikkeamista kyseisen asetuksen 4 artiklan 4 kohdan v alakohdassa säädetystä velvollisuudesta poistaa käytöstä haloneja sisältävät palontorjuntalaitteistot ja sammuttimet.

18 Komissio toteaa, että kyseisen asetuksen liitteen VII ja erityisesti siinä säädettyjen 1301-halonin kriittistä käyttöä koskevan kohdan kolmannen luetelmakohdan ja 2402-halonin kriittistä käyttöä koskevan kohdan kolmannen luetelmakohdan sanamuodon mukaan näiden halonien ainoat sallitut käyttötarkoitukset nykyisissä rahtialuksissa ovat ne, joiden osalta on säädetty käytöstä ”suojakaasuna tiloissa, joissa oleskelee ihmisiä ja joissa saattaa esiintyä tulenarkoja nesteiden ja/tai kaasujen päästöjä”. Komission mukaan nämä säännökset koskevat käytännössä ainoastaan kahta erityistilannetta, eli joko öljysäiliöalusten inertointia tai aluksen ruumassa tai ruuman ulkopuolella tehtävään jauhojen pumppaamiseen liittyvien laitteistojen inertointia.

19 Komissio katsoo, että inertointijärjestelmät on erotettava sammutusjärjestelmistä, koska ne haloneja sisältävät järjestelmät, joita suurimmassa osassa rahtialuksista käytetään, kuuluvat viimeksi mainittuihin järjestelmiin. Komission mukaan käsite ”inertointi” viittaa ”halonien ennakoivaan vapauttamiseen tilanteissa, joissa on olemassa tulipalon tai räjähdyksen vaara sellaisissa tiloissa, joissa oleskelee ihmisiä ja jotka saattavat olla tulenarkoja tai vaarallisia, niin suurina pitoisuuksina, että sillä estetään palaminen kyseisessä tilassa”.

20 Nykyisissä rahtialuksissa asetuksen N:o 2037/2000 liitteessä VII tarkoitettuna kriittisenä käyttönä voidaan komission mukaan siten pitää ainoastaan 1301-halonin ja 2402-halonin käyttöä inertointiin palontorjuntalaitteistoissa, jotka on tarkoitettu käytettäviksi tiloissa, joissa oleskelee ihmisiä ja joissa saattaa esiintyä tulenarkoja nesteiden ja/tai kaasujen päästöjä, eli jos haloneja käytetään järjestelmissä, joissa haloneja vapautetaan ennen syttymistä tai räjähtämistä tilassa, joka muuten olisi tulenarka tai räjähdysherkkä, tulipalojen ehkäisemiseksi. Komissio katsoo, että Maltan tasavallan omaksuma tulkinta kriittisen käyttötarkoituksen käsitteestä on täten kyseisen liitteen sanamuodon vastainen.

21 Komissio väittää lisäksi, että Maltan viranomaiset ovat oikeudenkäyntiä edeltäneessä menettelyssä myöntäneet itse, että kyseisissä aluksissa käytetään haloneja tulipalojen sammuttamiseen. Sen mukaan Maltan tasavalta ei missään tapauksessa ole esittänyt lainkaan tietoja siitä, mihin haloneja näissä aluksissa käytetään. Koska haloneja ei tavallisesti käytetä rahtialuksissa inertointiin, nämä alukset eivät näin ollen kuulu asetuksen N:o 2037/2000 liitteessä VII säädettyjen rahtialuksia koskevien poikkeusten alaan.

22 Lopuksi komissio hylkää Maltan tasavallan argumentin, jonka mukaan kyseisten alusten omistajiin olisi sovellettava luottamuksensuojan periaatetta, toteamalla, että nyt käsiteltävässä asiassa ei ole loukattu mainittua periaatetta, koska komissio ei ole missään vaiheessa antanut mitään takeita Maltan tasavallan väittämällä tavalla ja koska kyseinen toimielin on sitä paitsi pitäytynyt johdonmukaisesti mainitun liitteen tulkintaa koskevassa kannassaan siltä osin kuin on kyse halonien käytöstä rahtialuksissa kriittisiin käyttötarkoituksiin. Kyseisten rahtialusten omistajille ja niitä

vuokraaville toimijoille aiheutuvasta taloudellisesta rasitteesta komissio toteaa, että näissä rahtialuksissa käytettävät haloneja sisältävät laitteistot olisi pitänyt poistaa käytöstä 1.5.2004 mennessä ja ettei jäsenvaltiolla ole unionin toimen täytäntöönpanovaiheessa ilmenevien soveltamisongelmien perusteella oikeutta jättää yksipuolisesti noudattamatta velvoitteitaan. Komissio viittaa tältä osin asiassa 128/78, komissio vastaan Yhdistynyt kuningaskunta, 7.2.1979 annettuun tuomioon (Kok., s. 419).

23 Maltan tasavalta kiistää ensinnäkin komission asetuksen N:o 2037/2000 liitteessä VII olevasta käsitteestä ”halonien kriittiset käyttötarkoitukset” omaksuman tulkinnan oikeellisuuden. Kyseinen jäsenvaltio väittää, että mainittu käyttö koskee käyttöä aikaisemmin kuin 1.10.1994 rakennettujen rahtialusten polttomoottoreita, öljykattiloita tai polttoöljykäyttöisiä yksiköitä ja generaattoreita sisältävissä konehuoneissa, pumppuhuoneissa ja muissa vastaavissa tiloissa. Maltan tasavallan mukaan nyt käsiteltävässä asiassa halonien käyttö kyseisten alusten näissä ”tiloissa” kuuluu mainitussa liitteessä tarkoitetun ”kriittisen käyttötarkoituksen” alaan.

24 Maltan tasavallan mukaan komission käsitteestä omaksuma tulkinta on ristiriidassa liitteen kyseisten säännösten täsmällisen sanamuodon kanssa, sillä ne on muotoiltu väljästi siten, että ne koskevat käyttöä ”nykyisissä rahtialuksissa suojakaasuna tiloissa, joissa oleskelee ihmisiä ja joissa saattaa esiintyä tulenarkoja nesteiden ja/tai kaasujen päästöjä – –” muita rajoituksia asettamatta.

25 Lisäksi Maltan tasavalta väittää, että komission asetuksen N:o 2037/2000 yhteydessä tekemä erottelu ”sammuttamisen” ja ”inertoinnin” välillä on perusteeton ja keinotekoinen. Maltan tasavallan mukaan sammuttaminen on osa inertointiprosessia erityisesti silloin, kun tähän käytetään samaa ainetta. Rajanveto inertointiprosessin ja sammutusprosessin välillä on sen mukaan nimittäin usein kyseenalaista, koska 1301-halonin ja 2402-halonin käytöstä räjähtävän palon torjunnassa tietyllä alueella

seuraa automaattisesti viereisten alueiden inertointi palamisen ja/tai räjähdysten estämiseksi. Inertointi on näin ollen kyseisiä haloneja käytettäessä sammuttamisprosessin tavallinen seuraus. Maltan tasavalta toteaa, että 1301-haloni ja 2402-haloni tunnetaan palontorjunnan alalla tehokkuudestaan niin sammuttamisessa kuin inertoinnissa ja nimenomaan näiden aineiden monikäyttöisyyden vuoksi ne ovat niin hyviä ja verrattain korvaamattomia palontorjunta-aineita.

26 Maltan tasavalta esittää lisäksi, että alusten omistajille on asetuksen N:o 2037/2000 liitteen perusteella syntynyt perusteltu luottamus, jota komission subjektiivinen tulkinta tästä säännöksestä voi loukata erityisesti sen vuoksi, että kyseinen tulkinta rajoittaa tämän säännöksen soveltamisalaa ja on sekä sen sanamuodon että hengen vastainen. Maltan tasavalta katsoo, että komission tulkinta loukkaa myös oikeusvarmuuden periaatetta.

27 Maltan tasavalta toteaa, että niiden Maltan lipun alla purjehtivien alusten lukumäärä, joissa käytetään haloneja sisältäviä palontorjuntalaitteistoja, vähenee joka tapauksessa. Suurin osa tällaisista aluksista lähenee kyseisen jäsenvaltion mukaan käyttöikänsä loppua, kun otetaan huomioon se, että osa näistä aluksista on yksirunkoisia öljysäiliöaluksia, jotka on poistettava käytöstä vuoden 2010 loppuun mennessä alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä tehdyn kansainväliseen yleissopimuksen, joka allekirjoitettiin Lontoossa 2.11.1973, sellaisena kuin se on täydennettynä 17.2.1978 allekirjoitetulla pöytäkirjalla, ja yksirunkoisiin öljysäiliöaluksiin sovellettavien kaksoisrunkoa tai vastaavaa rakennetta koskevien rakennevaatimusten nopeutetusta käyttöönotosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2978/94 kumoamisesta 18.2.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 417/2002 (EYVL L 64, s. 1) mukaisesti. Näin ollen vaatimalla, kyseisten alusten omistajia poistamaan käytöstä mainitut järjestelmät asetettaisiin heille liian raskas ja kohtuuton taloudellinen rasite.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

28 Aluksi on todettava, että asetuksen N:o 2037/2000 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan halonien markkinoille saattaminen ja käyttö on kielletty, jollei saman artiklan 4 ja 5 kohdasta muuta johdu.

29 Kyseisen 4 artiklan 4 kohdan v alakohdassa säädetään velvollisuudesta poistaa asetuksen N:o 2037/2000 liitteessä VII lueteltuja käyttötarkoituksia lukuun ottamatta käytöstä haloneja sisältävät palontorjuntalaitteistot ja sammuttimet viimeistään 31.12.2003. Koska liittymisasiakirjassa ei säädetä toisin, tämä velvollisuus tuli sen 2 artiklan nojalla Maltan tasavallan osalta voimaan sen Euroopan unioniin liittymispäivästä alkaen eli 1.5.2004 alkaen.

30 Kun näitä säännöksiä luetaan yhdessä, on pääteltävä, että kyseisen kaltaisten palontorjuntalaitteistojen ja sammuttimien käyttö Maltan lipun alla purjehtivissa aluksissa on sallittu ainoastaan, jos se voidaan katsoa mainitussa liitteessä tarkoitetuksi ”kriittiseksi käyttötarkoitukseksi”.

31 Maltan tasavalta ei kiistä sitä, että tietyissä Maltan lipun alla purjehtivissa aluksissa käytetään haloneja sisältäviä palontorjuntalaitteistoja. Se kuitenkin väittää, että käyttö näissä aluksissa kuuluu kriittisen käyttötarkoituksen käsitteen alaan, ja kiistää siten komission omaksuman suppean tulkinnan oikeellisuuden.

32 Tässä on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevassa menettelyssä komission on näytettävä toteen väitteensä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisestä ja esitettävä unionin tuomioistuimelle tarvittavat tiedot, jotta tämä voi tarkistaa, onko jäsenyysvelvoitteita

jätetty noudattamatta, eikä komissio voi tällöin nojautua minkäänlaisiin olettamiin (ks. mm. asia C-287/03, komissio v. Belgia, tuomio 12.5.2005, Kok., s. I-3761, 27 kohta ja asia C-37/09, komissio v. Portugali, tuomio 10.6.2010, 28 kohta).

33 On todettava, että komission esittämä tulkinta asetuksen N:o 2037/2000 liitteessä VII olevan 1301-halonin kriittistä käyttöä koskevan kohdan kolmannesta luetelmakohdasta ja 2402-halonin kriittistä käyttöä koskevan kohdan kolmannesta luetelmakohdasta pohjautuvat kahteen väitteeseen. Komission mukaan ensinnäkin valtaosa rahtialuksiin asennetuista haloneja sisältävistä järjestelmistä on sammutusjärjestelmiä eikä inertointijärjestelmiä. Toiseksi haloneja sisältävien järjestelmien käyttö inertointiin kuuluu kyseisten säännösten alaan ainoastaan kahdessa erityistapauksessa, eli silloin, kun kyse on öljysäiliöalusten inertoinnista tai aluksen ruumassa tai ruuman ulkopuolella tehtävään jauhojen pumppaamiseen liittyvien laitteistojen inertoinnista.

34 Tämä tulkinta ei kuitenkaan seuraa kyseisen liitteen säännöksistä eikä mistään muustakaan asetuksen N:o 2037/2000 säännöksestä. Lisäksi kyseisen asetuksen perustelukappaleissa ei viitata kumpaankaan näistä komission mainitsemasta kahdesta tapauksesta.

35 Asetuksen N:o 2037/2000 liitteessä VII olevan 1301-halonin kriittistä käyttöä koskevan kohdan kolmas luetelmakohta ja 2402-halonin kriittistä käyttöä koskevan kohdan kolmas luetelmakohta on päinvastoin muotoiltu väljästi niin, että ne koskevat näiden halonien käyttöä ”sotilasalalla, öljyalalla, kaasualalla ja petrokemian alalla sekä nykyisissä rahtialuksissa”.

36 Lisäksi mainittuihin säännöksiin sisältyvä ilmaisu ”suojakaasuna tiloissa, joissa oleskelee ihmisiä” osoittaa, että näiden halonien mainitunlaisesta käytöstä on säädetty sellaisten tilojen osalta, joissa oleskelee ihmisiä, mikä voi kattaa muunlaisia alusten osia kuin ne osat, joihin komissio viittaa.

37 Vaikka komission väittämän tavoin oletettaisiinkin, että halonien käyttö aluksissa voitaisiin käytännössä rajoittaa kahteen komission mainitsemaan tilanteeseen, säännöksen sanamuodossa ei näin ollen ole mitään sellaista, minkä perusteella voitaisiin päätellä, että unionin lainsäätäjän tarkoituksena olisi ollut rajoittaa halonien käyttö aluksissa kyseisiin kahteen tapaukseen.

38 Tässä tilanteessa on katsottava, ettei komissio ole käsiteltävässä asiassa näyttänyt toteen Maltan tasavallan väitettyä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä.

39 Täten komission kanne on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

40 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska Maltan tasavalta on vaatinut, että komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska komissio on hävinnyt asian, komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Euroopan komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset